

ROZRAŻAĆ (3) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg rozrążam (1). ◇ 3 sg rozrążą (1). ◇ praet 3 pl m pers rozrążali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. rozrazić.

1. Rozbijać, tłuc na części [co] (1) :

W porównaniu (1): Gdyż Pan o słowiech swoich przez Proroká powiádać raczy/ iż fą iáko miecz oftry/ á iáko młot który tłucze á rozrąża opoki [*conterens petram Vulg Ier 23/29; tłukący fkały BibRadz*]/ to iest/ twárde á kámienne á vporne fercá ludzkie. *RejPos 320.*

2. Powodować urazy cielesne, ranić [kogo] (1) : Gdy się przeto pierwszy huff ludy vkazał/ przypadł ná nieprzyiaćioły táki ftrách [...]/ iżz tuż tył podáli á gwałtownym pędem iedni drugie rozrążáli [*alius alio latus*] *BudBib 2.Mach 12/22.*

3. Rozjątrzać [co] (1) : Exulcero, Wrzód rozrążam rozyątrzam *Mqcz 501b.*

Synonimy: 1. potłukać, rozbijać, roztlukać, roztlukować, roztrącać; 3. rozjątrzać.

Formacje współrdzenne cf PRZYRAZIĆ.